

11 e tref Jes 1:10-17, Jag 1:22-25, Matt 23:1-12
20140720 Västerslättskyrkan

Man talade i gamla tider om en biktspegel, som skulle vara en hjälp till att se sina egna fel och brister.

En spegel vars syfte var att en människa skulle få syndakännedom, och driva en människa till att i sin syndanöd bekänna: Jag fattig syndig människa....

Dagens texter är verkligen en biktspegel, där vi får rannsaka våra liv inför Guds ansikte.
Först av allt uppmanas hans folk till att *Lyssna till Herrens ord, att höra vad Gud har att säga.*

Gud kallar rent av sitt folk för Sodomsfurstar och Gomorrafolk, benämningar som syftar på att de fallit djupt i synd.

Vad var det för fel på Guds egendomsfolk då?

Vad är det för fel och brister som kan smyga sig in bland Guds folk idag?

Kan det vara falskheten hos oss människor?

Vi vill leva för Gud, men också med annat som blir viktigt för oss.

Gud vill vara Herre i våra liv. Inte till 50%, inte till 75%, utan till 100%.

Först av allt så tar Jesajatexten upp offren som fanns i det gamla testamentets tid. Gud hade befallt sitt folk att frambära offerdjur som var helt felfria eller den allra bästa säden.

Felet då, på Jesaja tid, var att när man offrade till Gud, så valde man ut sjuka offerdjur eller de som var lytta, man gav Gud agnarna av säden.

Folket offrade pliktskyldigast till Gud, Gud fick nöja sig med det man själv inte ville ha.

Men finns någon likhet i dag?

När är det vi offrar? Kollekten, Visst kan det bli så att en kollekt blir given helt pliktskyldigast, åtminstone för att kyrkbänksgrannen eller kyrkvärden ska se att man har gett något. Egentligen är allt vi äger ett lån av Herren, men våra hjärtan har så lätt att fästa sig vid det här jordiska: pengar, bilar, hus och trädgårdar, smycken, kläder och mycket annat.

Jag måste villigt erkänna att jag har mycket att bekänna inför Gud om att girigheten och begäret efter denna världens ting så lätt vill fylla mitt hjärta.

I bibeln manas vi gång på gång till att be till Gud. Gud vill ha ett folk som går bedjande fram. Ett folk som sträcker sina händer mot levande Gud

Men i texten står: *Hur mycket ni än ber lyssnar jag inte. Ni har blod på händerna.*

Kain hade blod på sina händer, när han dödat Abel. Genom tiderna har mycket blod flutit och gör det än i dag.

När Jesus förklarar budet du skall inte dräpa, så låter han oss förstå att det inte bara handlar om att bokstavligen döda.

Vi syndar mot det här budet även när vreden fyller vårt sinne mot en medmänniska eller när vi med våra ord sårar en annan.

Här får vi verkligen rannsaka oss själva. Har jag varit delaktig i att göra en medmänniska illa. Har jag blod på mina händer?

En människas obotfärdiga sinne stänger bönen väg för oss.

Biktspegeln vill få oss i dag till en sann syndanöd, så att vi bekänna våra svagheter och brister, utan att skylla ifrån oss.

Vad ska vi bekänna?

Vad har vi gjort?

Vilka människor är det som vi har något otalt med?

Hur beter vi oss mot dem som är varit otäcka mot oss?

Vänder vi den andra kinden till när vi blir slagna eller hånade?

Beder vi för dem som förföljer oss eller som vi uppfattat vara motståndare till den kristen tron?

Det fanns många kristna som bad för Paulus, som aggressivt förföljde de kristna och Gud gjorde under, förföljaren blev en efterföljare.

Det finns också idag en del som på ett hätskt sätt angriper kristen tro i media och på annat sätt. Men hur gör vi? Beder vi för dem? Tror vi att Gud kan göra under idag, så att förföljare kan bli efterföljare?

Räknar vi på allvar med att det kan bli väckelse här i vår stad?

Även Jesus gick hårt åt de människor som säger ett och gör ett annat. Där ord och handling inte stämmer överens.

När människor lägger bördor på andra. Du måste vara si och så.

När människor vill upphöja sig själva och skapa en gloria kring sitt eget liv.

Gud manar: Tvätta er, rena er!

Hur ska vi människor kunna bli rena?

Vägen beskrivs tydligt i Bibeln, den kallas bekännelsens väg

Om vi bekänner våra synder är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet. 1 Joh 1:9

Vi får göra som Jesaja, som bekände precis som det var.

Jesaja hade egen erfarenhet av att kunna gå bekännelsens väg när han inför Guds helighet bekänner *Ve mig jag förgås för jag har orena läppar och bor ibland ett folk som har orena läppar.*

Han hade inte mer än hunnit uttala orden *Ve mig jag förgås för jag har orena läppar och bor ibland ett folk som har orena läppar*, förrän Gud lät sin tjänare vidröra hans läppar med ett glödande kol som han hade tagit från altaret och förkunnar: "*När detta vidrör dina läppar blir din skuld borttagen och din synd sonad* Jes 6:7 Själva är jag övertygad om att Jesaja

blev berörd av det eviga offret Jesus Kristus. Jesu Kristi blod som renar från all synd. Han som blev gjord till synd. Det var han som bar alla våra synder upp på korsets trä. Vi kan ännu höra ekot av hammarslagen från Golgata där Kristus blev fastspikad på korset. Det var dina och mina synder som då spikades in i hans kropp, för att vi skulle kunna bli renade från synden.

Det är synd att den gammaltestamentliga texten slutar med v 17 för den fullständiga reningen som finns hos Jesus beskrivs i Jesajatextens fortsättning:

*När era synder är scharlakansröda, kan de då bli vita som snö
När de är röda som purpur, kan de då bli vita som ull*

Det är en fullständig förlåtelse som Gud ger till en syndare.
Det handlar om du och jag.

Som förlåtna, upprättade människor får vi söka att ändra på det som varit fel i våra liv.
Att inte vända tillbaka till det destruktiva. Kanske det rent av allt blir nödvändigt att vi får sträcka ut vår hand till en medmänniska och säga som det är. Nu får det vara slut på det som skiljer oss åt. Jesus säger till oss: *den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.*

Det är hos Jesus som vi får upprättelse.
Det är hos Jesus som vi får ett nytt sinnelag
Det är hos Jesus som vi har möjligheten att få bli upphöjd till en plats vid hans sida tillsammans med alla de heliga i alla tider.
Det folk som triumferande jublar över att Jesus är frälsaren.